

Книгата на Даниил — Номер петнадесет

Данаил, втора глава – обобщение и заключение, част втора

Jeff Pippenger

2023-12-10

В края на юли 2023 г. гласът в пустинята започна да вика към мъртвите сухи кости, както е представено от това, че Даниил отиде при Ариох и го уведоми, че разбира „тайната“. Даниил във връзка с Анания, Мисаил и Азария представляват Илия вестителя, а Илиевата вест установява, че независимо дали Божият народ я разбира или приема, или не, той вече се намира под проклятие.

А сега, о, свещеници, тази заповед е за вас. Ако не послушате и ако не вземете присърце да въздадете слава на Моето име, казва Господ на Силите, Аз ще изпратя върху вас проклятие и ще прокълна благословенията ви; да, вече съм ги прокълел, защото не вземате това присърце. Малахия 2:1, 2.

„Свещениците“ на последните дни, според Петър, са заветният Божи народ, който преди не беше заветният Божи народ. Те са онези, които ядоха от „скритата книга“, когато могъщият ангел от Откровение осемнадесета глава слезе на 11 септември 2001 година. Но според Малахия те са прокълнати.

Ако наистина сте вкусили, че Господ е благ. Приближавайки се към Него като към жив камък, отхвърлен наистина от хората, но от Бога избран и скъпоценен, и вие самите, като живи камъни, се съграждате в духовен дом, свято свещенство, за да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исус Христос. Затова и в Писанието се съдържа: „Ето, полагам в Сион краеъгълен камък, избран, скъпоценен; и който вярва в Него, никак няма да се посрами.“ И така, за вас, които вярвате, Той е скъпоценен; а за непокорните — „камъкът, който зидарите отхвърлиха, той стана глава на тъгъла“, и „камък за препъване и канара на съблазън“ — за онези, които се препъват в словото, като са непокорни; за което и бяха определени. Но вие сте избран род, царствено свещенство, свят народ, люде, придобити от Бога, за да възвестявате превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудна светлина; вие, които някога не бяхте народ, а сега сте Божий народ; които не бяхте получили милост, а сега получихте милост. 1 Петрово 2:3–10.

„Свещениците“ на последните дни са онези, които „са вкусили, че Господ е благ“. „Някога“ те „не бяха народ, а сега са Божий народ“. Те са онези, които са намерили „живия камък“, който „наистина беше отхвърлен от хората, но от Бога избран и скъпоценен“. Този камък е „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава, които „строителите“ на милеритското движение „отхвърлиха“ през 1863 година. Милеритските „строители“ построиха храм през четиридесет и шестте години от 1798 до 1844 година, но след това избраха да отхвърлят „прираста на знанието“ относно „седемте времена“, който дойде през 1856 година.

Народът Ми загива поради липса на знание; понеже ти отхвърли знанието, и Аз ще те отхвърля, така че да не Ми бъдеш свещеник; понеже си забравил закона на своя Бог, и Аз ще забравя твоите деца. Колкото повече се умножаваха, толкова повече съгрешаваха против Мен; затова ще обърна славата им в срам. Осия 4:6, 7.

„Свещениците“ на последните дни приеха вестта за „седемте времена“, когато след 11 септември 2001 г. бяха поведени обратно към старите пътеки на адвентизма. Те вкусиха вестта на скритата книга и тя беше „скъпоценна“. И все пак Малахия казва, че свещениците на последните дни са „прокълнати“, а, разбира се, „седемте времена“ са проклетие. Те са под проклятието на „седемте времена“, защото са повторили греховете на бащите си. Малахия казва, че свещениците оскверниха Божието име, като принесоха „осквернен принос“. Този принос беше предсказанието за 18 юли 2020 г.

Защото от изгрева на слънцето до залеза му Моето име ще бъде велико между народите; и на всяко място ще се принася тамян на Моето име и чист принос; защото Моето име ще бъде велико между езичниците, казва Господ на Силите. А вие го осквернявате, като казвате: Трапезата Господня е осквернена; и плодът ѝ, сиреч храната на нея, е за презрение. Казвате още: Ето, каква досада е това! — и го презирате, казва Господ на Силите; и донасяте заграбеното, куцото и болното; така принасяте принос: да приема ли това от ръката ви? казва Господ. Но проклет да бъде измамникът, който има в стадото си мъжко животно и дава оброк, а жертва на Господа повредено нещо; защото Аз съм велик Цар, казва Господ на Силите, и Моето име е страшно между народите. А сега, о, свещеници, тази заповед е за вас. Ако не послушате и ако не го вземете присърце, за да отдадете слава на Моето име, казва Господ на Силите, тогава ще изпратя върху вас проклетие и ще прокълна благословенията ви; да, вече ги проклех, защото не го вземате присърце. Ето, ще поразя семето ви и ще разхвърля тор по лицата ви, тора от тържествените ви празници; и с него ще бъдете отнесени. И ще познаете, че Аз ви изпратих тази заповед, за да бъде заветът Ми с Левия, казва Господ на Силите. Малахия 1:11–2:4.

Заветът с Левий е символ на верността на левитите в изпитанието на образа на звяра при бунта с Аароновия златен телец. Левитите в книгата на Малахия, които са очистени от вестителя на завета, биват очистени, за да принесат „принос“ в правда. Приносът е вестта за името на Христос, което е Неговият характер.

„Тъмнината на погрешното разбиране за Бога обгръща света. Хората губят познанието за Неговия характер. Той е бил неразбран и погрешно тълкуван. В това време трябва да бъде прогласена вест от Бога — вест, просветляваща с влиянието си и спасителна със своята сила. Неговият характер трябва да бъде направен познат. В тъмнината на света трябва да засияе светлината на Неговата слава — светлината на Неговата благодат, милост и истина.

„Това е делото, очертано от пророк Исаия в думите: „О, Йерусалиме, който благовестваш, издигни гласа си със сила; издигни го, не бой се; кажи на Юдовите градове: Ето вашия Бог! Ето, Господ Йехова ще дойде с мощна ръка, и мишцата Му ще владее за Него; ето,

наградата Му е с Него, и делото Му е пред Него.“ Исая 40:9, 10.

„Онези, които очакват идването на Младоженеца, трябва да кажат на хората: „Ето вашия Бог.“ Последните лъчи на милостивата светлина, последната вест на милост, която трябва да бъде дадена на света, е откровение на Неговия характер на любов. Божиите чеда трябва да изявяват Неговата слава. В собствения си живот и характер те трябва да разкриват какво е сторила за тях Божията благодат.“ Притчи Христови, 415.

Свещениците на Малахия принасяха принос, който оскверняваше Божието име. Приносът представлява една вест, а вестта от Нашвил на 18 юли 2020 г. беше осквернен принос. Тя беше осквернена от бунта, изразен в пренебрегването на пророческата заповед, че „време не ще има вече“, дадена от Самия Христос в Откровение, десета глава.

И ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, дигна ръката си към небето и се закле в Този, Който живее до вечни векове, Който създаде небето и онова, що е в него, и земята и онова, що е в нея, и морето и онова, що е в него, че не ще има вече време. Откровение 10:5, 6.

„Приношението на правда“, представено от левитите в трета глава на Малахия, е като принос в древните дни и представлява една вест. „Предишните години“ представляват чистотата на вестта, която произведе първото разочарование в историята на милеритското движение. Поквареното приношение представлява покварената вест от 18 юли 2020 г., но все пак е успоредно събитие.

И ще седне като претопител и очистител на сребро; и ще очисти синовете на Левий, и ще ги пречисти като злато и сребро, за да принасят Господу принос в правда. Тогава приносът на Юда и на Йерусалим ще бъде благоугоден Господу, както в древните дни и както в предишните години. Малахия 3:3, 4.

„Проклятието“, което се посочва в Малахия, определя едно изпитание за признаването на онова, което Илия представлява. Ние, които сега се пробуждаме, трябва да разберем, че действителността на проклятието от „седем пъти“ се е изпълнила върху нас в бунта, който проявихме, като направихме греховното предсказание за 18 юли 2020 г. Ние също така трябва отново да решим с каква пророческа методология избираме да се храним. Двама свидетели за този факт — а има и други — могат да бъдат намерени в представянето на идващия Илия у Малахия, а също и в собствената история на Илия. Илия ясно посочи, че ще има само една правилна вест и методология.

И Илия, тисвиецът, от жителите на Галаад, каза на Ахав: В името на живия Господ, Израилевия Бог, пред Когото стоя, няма да има ни роса, ни дъжд през тия години, освен според моето слово. 3 Царе 17:1.

Малахия посочи „проклятие“, под което се намират Божиите свещеници в периода, когато се явява последният Илия, във връзка с проклятие, свързано с Божия десятък.

„Проклятието“ на десятъка в Малахия представлява решение от страна на Божия народ, защото, за да премахнат проклятието, под което вече се намират, те трябва да решат къде и

какво е „хранилището“.

Ето, Аз изпращам вестителя Си, и той ще приготви пътя пред Мене; и Господ, Когото търсите, внезапно ще дойде в храма Си, именно вестителят на завета, в Когото благоволяте: ето, Той ще дойде, казва Господ на Силите. Но кой може да издържи деня на идването Му? и кой ще устои, когато се яви? защото Той е като огъня на златаря и като сапуна на тепавичарите; И ще седне като златар и очистител на сребро; и ще очисти левиевите синове, и ще ги претопа като злато и сребро, за да принасят на Господа принос в правда. Тогава приносът на Юда и Ерусалим ще бъде угоден на Господа, както в древните дни и както в предишните години. И ще се приближа при вас за съд; и ще бъда бърз свидетел против чародейците, и против прелюбодейците, и против лъжекълците, и против ония, които угнетяват наемника в надницата му, вдовицата и сирачето, и които лишават чужденеца от правото му и не се боят от Мене, казва Господ на Силите. Защото Аз съм Господ, не се изменям; затова вие, синове Яковови, не сте изтребени. Още от дните на бащите си вие сте се отклонили от Моите наредби и не сте ги пазили. Върнете се при Мене, и Аз ще се върна при вас, казва Господ на Силите. Но вие казвате: В какво да се върнем? Ще краде ли човек Бога? А вие Ме обирате. Но казвате: В какво Те обираме? В десетъците и приносите. С проклятие сте проклети; защото Ме обирате, вие, целият този народ. Донесете всичките десетъци в хранилището, за да има храна в дома Ми, и опитайте Ме сега в това, казва Господ на Силите, дали няма да ви отворя небесните прозорци и да излея върху вас благословение, тъй щото да не достига място за него. И ще смърдя заради вас поглъщащия, и той няма да погубва плода на земята ви; нито лозата ви ще хвърля плода си преждевременно на полето, казва Господ на Силите. Малахия 3:1–11.

Господ не се променя, нито променя Своята методология. Каквото и да е или да не е „проклятието“, представено чрез проклятието на Малахия относно „десетъка“, десетъкът трябва да бъде донесен в хранилището, с цел в Божия дом да има „храна“. Този факт изисква да се вземе решение относно това какво е „хранилището“ и каква беше храната, представена от Уилям Милър в движението на първия ангел, което беше предобраз на храната, която трябваше да бъде ядена в движението на третия ангел? Един от символите на тази храна е „дъжд“ и „роса“.

Вслушайте се, о небеса, и ще говоря; и нека чуе земята думите на устата ми. Учението ми ще капе като дъжд, словото ми ще се стича като роса, като ситен дъжд върху крехката трева и като порои върху тревата; защото ще възвестя името на Господа: въздайте величие на нашия Бог. Той е Канарата, делото Му е свършено; защото всичките Му пътища са съд: Бог на истина и без неправда, праведен и прав е Той. Второзаконие 32:1–4.

Дали Илия действително имаше предвид това, което каза на Ахаав? Дали наистина имаше предвид, че в последните дни, когато настъпи свършеното изпълнение на движението и вестта на Илия, „няма да има ни роса, ни дъжд през тия години, освен според моята дума“? Съответства ли „дъждът“, за който Илия говори като въздържан, освен по неговата дума, на „дъжда“, който Малахия обещава като благословение?

„Донесете всички десетъци в хранилището, за да има храна в Моя дом; и опитайте Ме сега в това, казва Господ на Силите, дали няма да ви отворя небесните отвори и да излея върху вас благословение, така че да не стига място да го побере.“ Малахия 3:10.

И дали „проклятието“ на неосветения „принос“ на „свещениците“ и злоупотребата с „десетъка“, която вече е била осъществена, също представляват „проклятието“ на „седемте времена“?

В края на юли 2023 г. започнахме да публикуваме статии, които по същество представляват повторение на вестта, съдържаща се в поредицата изследвания, наречена Таблици на Авакум. Разликата в настоящото изложение е, че след 18 юли 2020 г. Господ започна да поставя някои от старите учения в нова светлина.

Той започна да разкрива неща, които ми се сториха дълбоки, но аз лично бях изгубил връзка и не желях да бъда във връзка с делото, което по-рано ми бе дадено да извърша. От 19 юли 2020 г. разбрах, че предсказанието от предишния ден е било погрешно и че аз лично нося по-голяма отговорност за това греховно предсказание и неговите ужасни последици, отколкото който и да било друг човек.

Тогава, през юли 2023 г., бях обзет от убеждението, че въпреки пълния ми провал като водач на Божието движение на третия ангел, трябва поне да започна да изложа в писмена форма онова, което бях стигнал да разбера от юли 2020 г. насам. Реших да запиша онова, което ми бе открито след греха от 18 юли 2020 г., и след това да го внеса в публичния запис, преди да бъде положен в покой.

През трите месеца от юли насам над седемдесет страни по света вече следят тези статии. Да, някои без съмнение ги следят с нечестиви цели и намерения, но не всички. Ние сме на прага да задействаме програма, която ще представи тези статии на всички основни езици на планетата Земя, защото на този етап тези над седемдесет страни са принудени да разглеждат тези истини единствено на английски език.

Вече работим, за да помагаме на някои по света, които нямат начините и средствата да направят много с тези истини, и се питам дали „складът“ на Малахия, който има ясно определената цел да осигурява „храна“ в Божия дом, не се отнася до делото по разпространяването на истината, което произтича от тези статии от юли 2023 г. насам?

Ще започнем разглеждането на трета глава от Даниил в следващата статия.

„Ние живеем в особен период от историята на тази земя. Едно велико дело трябва да бъде извършено за съвсем кратко време и всеки християнин има своя дял в поддържането на това дело. Бог призовава мъже, които ще се посветят на делото по спасяване на души. Когато започнем да проумяваме каква жертва направи Христос, за да спаси един загиващ свят, ще се види могъща борба за спасяването на души. О, дано всичките ни църкви видят и осъзнаят безкрайната жертва на Христос!“

„В нощни видения пред мен преминаха картини на велико реформационно движение сред Божия народ. Мнозина възхваляваха Бога. Болните бяха изцелявани и се

извършваха и други чудеса. Видя се дух на ходатайство, както бе проявен преди великия Ден на Петдесетница. Видяха се стотици и хиляди да посещават семейства и да им разкриват Божието слово. Сърца бяха изобличавани чрез силата на Светия Дух и се проявяваше дух на истинско обръщане. Отвсякъде се отваряха врати за прогласяването на истината. Светът сякаш бе озарен от небесното влияние. Големи благословения бяха получени от истинския и смирен Божий народ. Чух гласове на благодарение и хвала, и сякаш се извършваше реформация, подобна на онази, на която бяхме свидетели през 1844 година.

„Но някои отказаха да се обърнат. Те не пожелаха да ходят в Божия път, и когато, за да може Божието дело да напредва, бяха отправени призови за доброволни приноси, някои себично се вкопчиха в земните си притежания. Тези користолюбиви хора се отделиха от общността на вярващите.

„Божии съдби са по земята и под влиянието на Светия Дух ние трябва да дадем вестта на предупреждението, която Той ни е поверил. Трябва да дадем тази вест бързо, ред след ред, правило след правило. Хората скоро ще бъдат изправени пред велики решения и наш дълг е да се погрижим да им бъде дадена възможност да разберат истината, за да могат разумно да заемат своето място на правилната страна. Господ призовава Своя народ да работи — да работи сериозно и мъдро — докато благодатното време още трае.“ Свидетелства, том 9, 126.